

בש"פ 1021/21 - חאדרעאמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1021/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: חאדרעאמר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) בעמ"ת
53401-01-21 מיום 28.1.2021

בשם המבקש: עו"ד פריג' אנואר

החלטה

לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) בעמ"ת 53401-01-21 מיום 28.1.2021 במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט א' מלמד) במ"ת 26051-11-20 מיום 27.1.2021 אשר הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוגו, חבלה חמורה, איזמים והיזק לרכוש, בגין אירוע אלים שהחל בוויכוח שהתנהל בינו לבין בת זוגו (להלן: המתלוננת), במהלכו תקף אותה ואיים עליה לבל תתלונן נגדו. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. במהלך דיון שהתקיים בבקשה ביום 10.11.2020 הסכים בא-כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר לשחרור המבקש לחלופת מעצר בבית הוריו. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר. ביום 23.12.2020 הוגש התסקיר במסגרתו לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור המבקש ממעצר, נוכח הערכת הסיכון להישנות התנהגות תוקפנית מצידו כלפי המתלוננת, ונמצא כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים לצמצום סיכון זה. חרף זאת, ביום 27.1.2021, לאחר שבחן בית המשפט את בני משפחתו של המבקש שהוצעו כמפקחים והתרשם מהם באופן חיובי, הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בתנאי ערבות. בית המשפט נימק את סטייתו מהמלצת שירות המבחן בהתייחס לכך שהמבקש נעדר עבר פלילי; למרחק הגיאוגרפי ממקום מגורי המתלוננת לבית הוריו; למעצרו של המבקש החל מנובמבר 2020; ולכך שנראה כי התנהגות אלימה אינה מאפיינת את הקשר בין המבקש למתלוננת.

3. על החלטת בית משפט השלום הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 28.1.2021 קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה. נקבע כי אין בנסיבות המקרה כדי להצדיק חריגה מהמלצת השלילית של שירות המבחן המגולל תמונה עגומה, ובהינתן הערכת שירות המבחן בדבר הסיכון המשמעותי הנשקף מהמבקש למתלוננת.

4. מכאן לבקשה שלפני, בגדרה נטען כי שגה בית המשפט המחוזי כשביטל את החלטת בית משפט השלום אשר התרשם באופן ישיר מהמפקחים המוצעים בעת שהורה על פיקוח במעצר אלקטרוני. בית המשפט המחוזי גם שגה בקבעו כי ככלל, על בית המשפט לאמץ המלצה שלילית של שירות המבחן.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על החלטה בדבר מעצר תינתן אם הבקשה מגלה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון חשש לעיוות דין (וראו לדוגמה לאחרונה: בש"פ 890/21 אהרון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.2.2021); בש"פ 788/21 אלקרנאוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.2.2021)). המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו. הבקשה עוסקת בעניינו הפרטני של המבקש ובנסיבותיו הספציפיות, ואינה מגלה כל נסיבות חריגות המצדיקות התערבות. גם לא מצאתי כי קיים חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הצורך אציין כי גם לגופו של עניין, אין מקום לקבלת הבקשה. כלל הוא, כי על אף שבית המשפט אינו כבול להמלצותיו של שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק בהתקיים נימוקים כבדי משקל המצדיקים לעשות כן (ראו לאחרונה: בש"פ 669/21 כראג'ה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (11.2.2021); בש"פ 387/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (25.1.2021)). וודאי שבנסיבות כגון אלו שבענייננו, אין להקל ראש בהתרשמותו של שירות המבחן מהסיכון הנשקף מהמבקש למתלוננת, כמו גם מהיעדר יכולתם של המפקחים המוצעים לשלול את המסוכנות האמורה. על כך יש להוסיף כי ריבוי מקרי אלימות כלפי נשים במסגרת מערכות יחסים מחייב את בתי המשפט בנקיטת משנה זהירות בקבלת החלטה על שחרור נאשמים לחלופת מעצר (וראו: בש"פ 9225/20 חמדאו נ' מדינת ישראל (30.12.2020)). בנסיבות העניין, בדיון הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש מאחורי סורג וברח.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ג' באדר התשפ"א (15.2.2021).

ש ו פ ט
